

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la recurs

învinuirea lui

Maia Leșan

(art. 190 alin. (5) Cod penal)

(Dosarul nr. Ira-1652/2022)

1-17064687-01-Ira-07122022)

Recurs depus până la 01 septembrie 2023 admis în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 12) CPP, deoarece decizia instanței de apel este expusă neclar și conține grave erori de fapt; calificarea greșită a infracțiunii unice prelungite ca fapte distincte.

04 septembrie 2025

Au judecat anterior cauza judecătoreii

Prima instanță – Rosița Rusu-Parii

Curtea de Apel – Ion Talpa, Svetlana Șleahtițki, Oxana Mironov

Textul corespunde originalului

Judecând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Maia Leșan,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stella Bleșceaga, *Președinte*,
Ghenadie Eremciuc,
Alexandru Negru, *judecători*,

constată următoarele:

ASPECTE GENERALE ȘI DE PROCEDURĂ

1. Maia Leșan s-a născut în anul 1979 în raionul Șoldănești. Ea a fost acuzată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, de escrocherie în proporții deosebit de mari.

2. Maia Leșan a fost apărată de avocata Ina Pucas.

3. În prima instanță cauza a fost examinată în procedură generală. Maia Leșan a fost recunoscută vinovată de infracțiunea incriminată și condamnată la opt ani de închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita o activitate pe un termen de cinci ani. Instanța a soluționat acțiunea civilă.

4. Instanța de apel a admis parțial apelul apărării, a casat sentința în latura penală și a pronunțat o nouă hotărâre. Maia Leșan a fost recunoscută vinovată de comiterea a cinci episoade distincte ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal și condamnată la amendă de 1.000 de unități convenționale, la care s-a adăugat privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere și de a exercita anumite activități pe durata unui an. În temeiul Legii nr. 243/2021 privind amnistia, instanța a liberat inculpata de executarea pedepsei. În rest, sentința a fost menținută.

5. La 23 noiembrie 2022, procurorul în procuratura Bălți, Octavian Bodareu, a depus recurs în temeiul art. 427 alin. (1), pct. 6) și 10) Cod de procedură penală. El a solicitat casarea deciziei și menținerea sentinței.

6. La 02 decembrie 2022, avocatul Ina Pucas a declarat recurs. Ea a solicitat pronunțarea unei hotărâri de achitare.

7. Urmărirea penală a fost pornită la 03 martie 2016, la care au mai fost conexe două cauze penale, la 22 august 2016 și 01 noiembrie 2016. Urmărirea penală a fost terminată la 22 august 2017. Prima instanță a examinat cauza în perioada 01 septembrie 2017 - 13 aprilie 2021. Instanța de apel a examinat cauza în perioada: 20 mai 2021 – 27 septembrie 2022. La 07 decembrie 2022, dosarul a ajuns în Curtea Supremă de Justiție.

8. La 07 decembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a solicitat depunerea referinței la recurs, însă, până la acest moment, nu a primit vreo referință.

ÎN FAPT

a. Învinuirea adusă

9. Maia Leșan este acuzată că, în perioada februarie 2014 – octombrie 2015, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altor persoane, a indus în eroare mai multe victime, promițându-le fals angajarea în Danemarca și perfectarea actelor necesare în schimbul unor sume de bani. Ea a obținut de la cinci părți vătămate următoarele sume: de la Valentina Bolboceanu – 115.950 de lei; de la Elena Munteanu – 10.350 de lei; de la Angela Vlas – 39.316 de lei; de la Mariana Ciobanu – 24.801 de lei; iar de la Aliona Pleșca – 78.088 de lei. În total, prejudiciul cauzat victimelor constituie 268.505 de lei. Acțiunile lui Maia Leșan au fost calificate în baza art. 190 alin. (5) Cod penal.

b. Probatoriul

10. Prin procesele-verbale de recunoaștere din februarie 2017, victimele Elena Munteanu, Aliona Pleșca, Mariana Ciobanu și Angela Vlas au identificat-o pe inculpată ca persoana căreia i-au remis sume de bani pentru angajarea în Danemarca, iar martorul Natalia Ciobanu a recunoscut-o pe inculpată ca fiind cea care i-a propus plecarea (vol. 2, f.d. 17-18, 20-21, 30-31, 37-38). Printr-o recipisă, inculpata se obligă să restituie 3.700 de euro părții vătămate Aliona Pleșca (f.d.32-33). Certificatele bancare eliberate de către filiala nr.10 Florești a „FinComBank” S.A. și de către „Moldova Agroindbank” atestă transferurile prin sistemul de plăți „Western Union” efectuate de Aliona Pleșca între 01 septembrie și 31 octombrie 2015 în Danemarca, pe numele lui Aliona Leșan-Kristiansen (vol.I, f.d. 23, 24-25, 53). Alte facturi relevă că, la 17 aprilie 2014 și la 03 mai 2014, Valentina Bolboceanu a transferat prin sistemul de plăți „Western Union”, pe numele lui Aliona Leșan-Kristiansen, 1.300 de dolari SUA și 700 de dolari SUA, iar pe numele lui Grigorii Burduja 400 de dolari SUA (Vol.I, f.d.65-67).

11. Partea vătămată Valentina Bolboceanu a declarat că, în februarie 2014, pe durata unei șederi la Moscova, a cunoscut-o pe Maia Leșan, care i-a promis ajutor prin sora sa stabilită în Danemarca pentru perfectarea actelor și obținerea unui loc de muncă bine plătit în Danemarca. În acest scop, între martie 2014 și mai 2015, ea a transmis mai multe sume de bani prin transferuri „Western Union” și direct, în total 3.000 euro și 3.500 dolari SUA, dintre care unele către sora inculpatei și altele către concubinul acesteia, Grigorii Burduja. Promisiunile de angajare nu s-au materializat, iar victima, s-a adresat poliției. Prejudiciul material suferit de aceasta a fost estimat la 156.000 de lei (vol.III, f.d.93-94).

12. Partea vătămată Mariana Ciobanu a declarat că, în iunie 2015, a fost indusă în eroare de Maia Leșan și sora acesteia, Aliona Leșan, privind o presupusă angajare în Danemarca, pentru care le-a remis suma de 1.185 de euro și copiile actelor personale. Ea a primit înapoi doar 400 de euro, după care inculpata a întrerupt legătura, schimbându-și frecvent numărul de telefon. În 2017, victima s-a adresat poliției, solicitând despăgubiri de 10.000 de lei, arătând că s-a

împrumutat pentru suma transmisă și a recunoscut-o pe Maia Leșan după fotografie.

13. Martorul Natalia Ciobanu a relatat că a discutat cu Maia Leșan la magazinul unde lucra, aceasta oferindu-i posibilitatea de plecare la muncă în Danemarca contra cost. Deoarece nu și-a permis să plătească, i-a transmis oferta prietenei sale, Mariana Ciobanu, care i-a dat bani Maiei pentru plecare. Ulterior, ea a aflat că Mariana nu a mai plecat, iar banii au fost restituiți doar parțial.

14. Martorul Elena Cebanu a menționat că fiica sa a aflat de la vânzătoarea Natalia Ciobanu despre posibilitatea plecării în Danemarca prin Maia. Ea a împrumutat bani de la sora sa din Moscova și i-a dat fiicei 1.000 de euro, sumă remisă Maiei Leșan. Ulterior, fiica i-a mai dat 200 de euro. Plecarea nu s-a realizat și doar circa 300 de euro au fost restituiți.

15. Partea vătămată Aliona Pleșca a declarat că, în primăvara anului 2015, după ce a cunoscut-o pe Maia Leșan și pe soțul acesteia, i-a oferit mobilă în valoare de 20.000 de lei și, la indicația inculpatei, a transferat mai multe sume de bani destinate preinsei angajării a fiicei sale în Danemarca, respectiv 1.500 de euro inițial, 2.000 de euro ulterior și încă 1.450 euro, plus 800 lei pentru transmiterea documentelor și 4.000 de lei pentru cumpărături solicitate de sora inculpatei. Ulterior, legătura cu Aliona Leșan a fost întreruptă. După apariția unor informații despre presupuse escrocherii, inculpata a semnat o recipisă de restituire a banilor. Suma i-a fost returnată după câteva săptămâni de către concubinul Maiei, Burduja, care a și ridicat o recipisă care confirma transmiterea banilor. Pleșca a menționat că banii au fost trimiși prin operatori bancari, fără predare directă de numerar.

16. Partea vătămată Angela Vlas a relatat că, în 2015, a fost indusă în eroare de Maia Leșan printr-un anunț publicat pe site-ul „odnoklassniki.ru”, privind locuri de muncă în Danemarca ca îngrijitoare, cu salariu de 1.000 de euro/lună. În baza promisiunilor Maiei, ea a transmis acesteia 1.000 de euro și a convenit asupra unui împrumut de încă 2.000 de euro, urmând ca datoria să fie restituită după angajare. La solicitarea inculpatei, și-a făcut pașaport biometric și acte traduse, iar ulterior a contractat un credit bancar de 22.000 de lei pentru a-i mai înmâna încă 1.000 de euro, funcționara băncii confirmând telefonic cu Maia scopul împrumutului. După remiterea banilor, inculpata a întrerupt contactul și a blocat-o pe rețele, fără a restitui sumele. Prejudiciul total reclamat de victimă este de 42.400 de lei, incluzând creditul achitat ulterior cu ajutorul părinților. Vlas a arătat că s-a întâlnit cu Maia doar de două-trei ori, restul discuțiilor purtându-se on-line, și a solicitat recuperarea banilor și tragerea la răspundere penală a inculpatei.

17. Martorul Tatiana Pavlov, expert la „Smart Credit”, a confirmat că Angela Vlas a contractat un credit de 22.000 de lei pentru plecarea la muncă în Danemarca, declarând că actele îi vor fi perfectate de Maia. Martora a sunat-o pe Maia, care a confirmat destinația și ajutorul promis, creditul fiind aprobat și ulterior restituit integral.

18. Partea vătămată Elena Munteanu a declarat că, în 2018, la recomandarea mamei sale, a contactat-o pe Maia Leșan, care s-a prezentat drept intermediar pentru angajări în Danemarca. La indicația acesteia, i-a transmis la autogara Bălți suma de 500 de euro și copiile actelor de identitate pentru perfectarea documentelor necesare plecării împreună cu copilul. Nu i s-a eliberat recipisă, iar după circa trei săptămâni inculpata și-a deconectat telefonul, fără a mai putea fi contactată. Suma nu i-a fost restituită, iar partea vătămată solicită recuperarea prejudiciului de 500 de euro (11.500 de lei).

19. Martorul Grigore Burduja a declarat că a lucrat cu Valentina Bolboceanu la Moscova și că ultima i-a restituit circa 1.700 de dolari SUA dintr-o datorie. El a negat că el sau Maia ar fi primit bani de la Aliona Pleșca, dar a relatat despre un conflict cu aceasta privind o datorie de 3.600 de euro, care a dus la sechestrarea automobilului său. El a confirmat că a văzut-o pe Mariana Ciobanu discutând cu Maia despre o sumă de 300 EURO, fără a ști scopul.

20. În cadrul cercetării judecătorești, a fost admis demersul procurorului de citire a declarațiilor părții vătămate Valentina Bolboceanu (vol. 3, f. d.93-94), pe care ultima le-a oferit la urmărirea penală (a se vedea para.11). Petru Catrinescu a declarat că sora sa, Valentina Bolboceanu, i-a dat bani Maiei Leșan pentru a o ajuta să plece la muncă în Danemarca, însă a avertizat-o că ar putea fi o înșelătorie. Ulterior, Valentina i-a relatat că a fost înșelată și a depus plângere la poliție.

21. La 02 februarie și 17 august 2017, Maia Leșan a fost pusă sub învinuire, însă la audieri ea nu și-a recunoscut vina. Ea a declarat că sumele trimise de Valentina Bolboceanu reprezentau o datorie pentru munca prestată de soțul său, Grigorii Burduja, și nu aveau legătură cu promisiuni de angajare în Danemarca, negând orice discuție privind perfectarea actelor. În ceea ce o privește pe Aliona Pleșca, inculpata a susținut că ea a discutat cu sora sa din Danemarca despre plecarea fiicei sale. Neavând cunoștință de transferurile bancare, ea a acceptat să scrie o recipisă, banii fiind restituiți ulterior prin soțul său. Maia Leșan a negat că ar cunoaște sau că ar fi primit bani de la Mariana Ciobanu, Angela Vlas ori Elena Munteanu (vol.I, f.d.209-215, vol.II, f.d.118-122).

22. În ședința de judecată, inculpata a negat comiterea infracțiunii, susținând că relația cu Aliona Pleșca s-a limitat la o cunoștință ocazională la piață, unde i-a oferit numărul de telefon al surorii sale din Danemarca, fără a avea legătură cu transferurile de bani efectuate de aceasta. Ea a invocat existența unui conflict legat de un automobil, în contextul căruia a fost pusă să semneze două recipise pentru suma de 3.700 de euro. Pentru a se asigura că le va restitui banii, Aliona Pleșca și Vitalie Rusu, au sechestrat vehiculul deținut de Grigore Burduja. Ulterior, acești bani au fost restituiți prin notar, dar persoana Vitalie Rusu a mai invocat o pretenție suplimentară și nejustificată în mărime de încă 3.500 euro, cu titlu de dobândă, refuzând să-i restituie automobilul lui Grigore Burduja. Referitor la Valentina Bolboceanu, ea a recunoscut doar primirea sumei de 1.000 de dolari SUA pentru o muncă prestată anterior în Moscova, negând alte transferuri sau discuții despre

angajarea acesteia în Danemarca. Ea a negat că le-ar cunoaște pe Elena Munteanu și Angela Vlas, iar în privința Mariane Ciobanu a arătat că ar fi existat doar o înțelegere de împrumut de 700 de euro, cu obligația returnării a 850 euro, sumă restituită parțial. Inculpata a afirmat că nu a purtat discuții directe cu părțile vătămate despre angajări în Danemarca, eventualele transferuri de bani fiind efectuate către sora sa, cu care comunica rar. Ea a negat orice implicare în înșelăciunile imputate, precizând totodată că în anul 2008 a fost condamnată la amendă pentru fapte similare.

23. Maia Leșan a mai fost acuzată pentru comiterea unei infracțiuni similare, în care, prin decizia definitivă a instanței de apel din [08 noiembrie 2023](#), s-a constatat săvârșirea de către Maia Leșan în perioada lunilor iulie–decembrie 2015, a unor fapte identice, manifestate prin inducerea în eroare a mai multor persoane, sub pretextul angajării acestora la muncă în Danemarca cu sprijinul surorii sale. În acea cauză, inculpata, la fel a pretins că poate organiza perfectarea actelor legale. În acest scop, Maia Leșan a primit și a însușit de la Diana Răilean - 4.000 de euro, de la Lucia Ceban – 1.870 de euro și 500 de dolari SUA, iar de la Nina Evtodiev – 4.370 de euro și 500 de dolari SUA. Sumele de bani, primite în mai multe tranșe, au fost utilizate în scopuri personale, cauzând părților vătămate un prejudiciu material total de 250.684,4 de lei. Acțiunile inculpatei au fost considerate o infracțiune unică prelungită și calificată conform art. 190 alin. (5) Cod penal.

c. Procedura în prima instanță și sentința

24. La 09 aprilie 2021, prin [sentința](#) Judecătorei Soroca, sediul Florești, (pronunțată integral la 13 aprilie 2021), Maia Leșan a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul penal și condamnată la opt ani de închisoare, cu executare în penitenciar pentru femei de tip închis și privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de cinci ani. Instanța a dispus încasarea de la Maia Leșan a următoarele despăgubirilor civile în favoarea părților vătămate: în beneficiul Alionei Pleșca – prejudiciul material de 12.650 lei de și 900 de euro, precum și prejudiciul moral de 50.000 de lei; în beneficiul Angelei Vlas – prejudiciul material de 42.200 de lei; în beneficiul Valentinei Bolboceanu – prejudiciul material de 156.000 de lei; iar în beneficiul Mariane Ciobanu – prejudiciul material de 17.442,70 de lei.

25. Instanța a constatat vinovăția lui Maia Leșan pentru escrocherie, reținând că declarațiile părților vătămate, coroborate cu probele administrate, dovedesc înșelăciunea și prejudiciul cauzat, iar argumentele privind relațiile ostile invocate nu au temei probatoriu. Argumentele privind existența unor relații ostile între partea vătămată Aliona Pleșca și inculpată nu au fost confirmate de probe, iar declarațiile părților vătămate sunt coroborate cu cele ale martorilor și înscrisurile din dosar. Restituirea prejudiciului doar confirmă că inculpata a încasat banii, probele apărării (înscrisuri, martori, inclusiv concubinul inculpatei) nu au răsturnat acuzația, iar eventualele conflicte invocate au apărut după fapta imputată. Prima

instanță a mai reținut că Maia Leșan, anterior a mai fost condamnată pentru comiterea unor infracțiunilor de aceeași categorie.

26. Cu privire la individualizarea pedepsei, instanța a reținut că inculpata nu și-a recunoscut vinovăția, nu a reparat prejudiciul cauzat, se caracterizează negativ la locul de trai și are antecedente penale pentru infracțiuni similare. În lipsa circumstanțelor atenuante și având în vedere că a comis mai multe episoade, instanța a apreciat că doar aplicarea pedepsei închisorii, chiar la limitele minime prevăzute de lege, este de natură să asigure realizarea scopurilor sancțiunii penale.

d. Procedura de apel

27. La 23 aprilie 2021, avocata Ina Pucas a declarat apel. Ea a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare. Avocata a susținut că instanța de fond nu a motivat suficient soluția, limitându-se la reproducerea rechizitoriului și a declarațiilor inculpatei și martorilor. În episodul ce o vizează pe partea vătămată Valentina Bolboceanu, ea a arătat că declarațiile acesteia date la urmărirea penală (vol. I, f.d. 61-62) sunt inadmisibile în temeiul art. 371 și art. 389 alin. (3) CPP, iar martorul Petru Catrinescu a confirmat că inculpata nu a asistat la transmiterea banilor. Martorul Grigore Burduja a menționat că sumele primite de la Bolboceanu vizau exclusiv plata unor lucrări de construcție efectuate în Federația Rusă, fapt necontrazis prin alte probe. Referitor la părțile vătămate Elena Munteanu, Angela Vlas și Mariana Ciobanu, acuzarea s-a întemeiat doar pe declarațiile acestora, neverificate prin alte probe, iar martorii audiați au relatat fapte aflate din spusele părților vătămate, fără a confirma remiterea banilor inculpatei. Cu privire la partea vătămată Aliona Pleșca, din învinuire nu se constată transmiterea sau dobândirea unor sume de către inculpată. Din înscrisurile administrate (formulare de primire a banilor din 19 septembrie 2015, certificate bancare) rezultă că Pleșca a efectuat transferuri în Danemarca pe numele „Aliona Leșan Kristiansen”. Recipisa privind recunoașterea unei datorii de 3.700 de euro ar reflecta doar o obligație de restituire redactată sub constrângere, aspect confirmat de martor, iar documentele din 05 februarie 2016 arată că sumele provenite din Danemarca au fost remise direct lui Vitalie Rusu, concubinul părții vătămate. De asemenea, apelanta a contestat valoarea probantă a proceselor-verbale de recunoaștere după fotografie (vol. III, f.d. 147-155), întrucât au fost efectuate după înaintarea învinuirii și puteau fi realizate cu participarea inculpatei. În fața instanței de apel, Maia Leșan nu și-a recunoscut vinovăția și a susținut poziția apărătoarei sale.

28. La [27 septembrie 2022](#), Curtea de Apel Bălți a admis apelul, a casat sentința a pronunțat o nouă hotărâre. Maia Leșan a fost recunoscută vinovată pentru cinci fapte de escrocherie separate, în baza art. 190 alin.(2) lit. c) Cod penal și condamnată la pedeapsă de 850 de unități convenționale pentru fiecare episod. Definitiv, a fost aplicată amenda de 1.000 de unități convenționale, cu privarea dreptului de a ocupa funcții de răspundere și de a exercita activități pe un termen de un an. În temeiul Legii nr. 243/2021 privind amnistia, Maia Leșan a fost liberată

de la executarea pedepsei. În rest, sentința a fost menținută. Decizia motivată a fost pronunțată la 08 noiembrie 2022.

29. Instanța de apel a reținut că, după pronunțarea sentinței, legiuitorul a operat modificări la art. 190 Cod penal prin Legea nr. 247/2022, în vigoare din 26 august 2022, care ar fi în favoarea inculpatei. Potrivit noii versiuni a art. 190 Cod penal, escrocheria constituie „sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare” (alin.1). La alin. (2) lit. c) se indică escrocheria comisă cu cauzarea daunelor considerabile, la alin. (4) sunt incriminate faptele comise de către grup criminal sau organizație criminală, iar la alin. (5) sunt incluse acțiunile anterioare, atunci când sunt cauzate prejudicii de peste 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate. Instanța de apel a luat în considerare perioada săvârșirii faptei (februarie 2014 – iunie 2015) și prejudiciul total cauzat părților vătămate de 268.505 de lei. Acțiunile lui Leșan Maia au fost încadrate distinct fiecare din cele cinci episoade de escrocherie în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod. Instanța a reținut că a fost comisă infracțiunea de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane prin inducere în eroare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

30. Instanța de apel a reiterat integral concluzia primei instanțe că inculpata a săvârșit atât acțiuni ilegale pentru realizarea laturii obiective a escrocheriei, cât și acțiuni care demonstrează latura subiectivă, inducând în eroare părțile vătămate pentru a dobândi bunurile acestora. Aceste acțiuni exprimă crearea unei imagini false a realității și abuzarea de încrederea părților vătămate, care au condus la cauzarea de daune considerabile, prin promisiuni privind perfectarea documentelor pentru muncă în Danemarca, pe care inculpata nu le-a îndeplinit, eschivându-se ulterior sub diferite pretexte, ce relevă intenția de a comite escrocheria.

31. Instanța de apel a citat art. 10 alin. (1) Cod penal în motivarea sa, dar alte argumente privind recalificarea infracțiunii unice din art. 190 alin. (5) Cod penal într-un concurs din cinci infracțiuni similare prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal nu a formulat. Instanța de apel a stabilit inițial pedeapsa cumulată conform art. 84 alin. (1) și (2) Cod Penal, și doar ulterior a aplicat instituția amnistiei în temeiul Legii nr. 243/2021.

e. Cererile de recurs

32. La 23 noiembrie 2022, procurorul Octavian Bodareu a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală (vol.IV, f.d.3-6). Recurentul a solicitat casarea deciziei și menținerea sentinței. Potrivit recursului, instanța de fond a respectat normele procesual-penale, a apreciat corect probele și a stabilit vinovăția lui Leșan Maia pentru infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal. Instanța de apel a reținut că fapta a fost săvârșită în perioada februarie 2014 – iunie 2015, cu un prejudiciu total de 268.505 de lei, calificat drept considerabil, dar a încadrat acțiunile în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, în cinci episoade distincte. Procurorul a susținut, de asemenea, că instanța de apel nu

a motivat calificarea faptelor pe episoade distincte și nici stabilirea pedepsei pentru fiecare episod. Mai mult, deși inculpata a fost liberată de executarea pedepsei în temeiul Legii amnistiei, instanța nu s-a pronunțat asupra pedepsei complementare privind interdicția de a ocupa funcții de răspundere, conform art. 8 din Legea 243/2021. Recurentul susține că aplicarea art. 84 alin. (1) Cod penal este eronată, întrucât art. 9 din Legea amnistiei prevede amnistierea separat pentru fiecare infracțiune, ceea ce exclude necesitatea aplicării regulilor concursului de infracțiuni.

33. La 02 decembrie 2022, și avocata Ina Pucas, în interesele lui Maia Leșan, a declarat recurs, fără să indice un temei de recurs prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală. Ea a solicitat constatarea violării art. 6 para. 1 și 2 CEDO și pronunțarea unei hotărâri de achitare. Recurenta a reiterat motivele indicate anterior în cererea de apel. De asemenea, s-a dispus încasarea prejudiciului fără o motivare a acestei soluții. Instanța de apel nu s-a pronunțat referitor la argumentele din apelul său. Alternativ, dacă totuși infracțiunea a fost comisă, instanța de apel just a recalificat faptele în concurs de infracțiuni, deoarece nu s-a demonstrat intenția unică, fiind certă comiterea faptelor în locuri, perioade și circumstanțe diferite (vol.IV, f.d.7-16).

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

34. Cererea de recurs a fost depusă până la 01 septembrie 2023. La acea dată, partea relevantă a art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală era următoarea:

„(1) Hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri:

...

6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

...

10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

11) persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, sau aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau *anulată de un act de amnistie*, a intervenit decesul inculpatului ori a intervenit împăcarea părților în cazul prevăzut de lege;

12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;”

35. Art. 30 Cod penal prevede următoarele:

„**Articolul 30. Infracțiunea prelungită**

(1) Se consideră infracțiune prelungită fapta săvârșită cu intenție unică, caracterizată prin două sau mai multe acțiuni infracționale identice, comise cu un singur scop, alcătuind în ansamblu o infracțiune.

(2) Infracțiunea prelungită se consumă din momentul săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni infracționale.”

36. În perioada comiterii faptelor, art. 190 alin. (5) Cod penal prevedea următoarele:

„Articolul 190. Escrocheria

(1) Escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, se pedepsește cu amendă în mărime de la 200 la 500 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Escrocheria săvârșită:

b) de două sau mai multe persoane;

c) cu cauzarea de daune în proporții considerabile;

d) cu folosirea situației de serviciu,

se pedepsește cu amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani.

/.../

(5) Acțiunile prevăzute la alin.(1), (2) sau (3) săvârșite în proporții deosebit de mari, se pedepsesc cu închisoare de la 8 la 15 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.”

37. După modificările operate de Legea nr. 247 din 29 iulie 2022, în vigoare din 26 august 2022, art. 190 Cod penal are următorul cuprins:

„Articolul 190. Escrocheria

(1) Escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare, se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 1000 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

(2) Escrocheria săvârșită:

a) cu folosirea de documente false, înscrisuri false;

b) de două sau mai multe persoane;

c) cu cauzarea de daune în proporții considerabile;

d) cu folosirea situației de serviciu

se pedepsește cu amendă în mărime de la 850 la 1350 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 5 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani.

/.../

(5) Acțiunile prevăzute la alin.(1)–(4), dacă valoarea bunurilor depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, se pedepsesc cu închisoare de la 7 la 10 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

(6) Acțiunile prevăzute la alin.(1)–(4), dacă valoarea bunurilor depășește 100 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei, se pedepsesc cu închisoare de la 8 la 15 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.”

38. Conform Hotărârii Guvernului nr. 974 din 04 decembrie 2014, în vigoare din 09 decembrie 2014, cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2015 a fost aprobat în mărime de **4.500** de lei.

39. Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021, în vigoare din 31 decembrie 2021, privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, prevede următoarele:

„**Art.2.** – (1) Procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr.985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.

/.../

(3) Încetarea procesului penal conform alin.(1) și (2) are loc cu acordul scris al persoanei bănuite, învinuite sau inculpate.

(4) În privința persoanei care refuză încetarea procesului penal, conform alin.(1)–(3) din prezentul articol, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî încetarea procesului penal dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art.1 și nu cade sub incidența art.6.

/.../

Art.6. – (1) Prevederile art.1–5 nu se aplică persoanei:

d) bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate pentru una dintre infracțiunile prevăzute la următoarele articole din Codul penal nr.985/2002: art.135–139, art.140 alin.(2), art.140¹–145, art.151, art.158 alin.(2)–(4), art.160 alin.(3), art.164 alin.(2) și (3), art.165, art.166 alin.(2) și (3), art.166¹ și 167, art.168 alin.(2) și (3), art.169 alin.(2), art.171 și 172, art.174–175¹, art.179 alin.(3), art.181², art.183 alin.(2), art.186 alin.(5), art.187 alin.(2)–(5), art.188, art.189 alin.(2)–(6), art.190 alin.(5), art.191 alin.(5), art.196 alin.(4), art.2011, art.205

și 206, art.208–209, art.211 alin.(2), art.212 alin.(2)–(4), art.213, art.216 alin.(3), art.217 alin.(4), art.217¹ alin. (3) și (4), art.217³, art.217⁴ alin. (2) și (3), art.217⁶, art.219 alin.(2), art.220 alin.(2) și (3), art.236 și 237, art.238 alin.(2), art.239 alin.(2), art.239¹ și 239², art.240 alin.(3) și (4), art.243 și 244, art.245–246¹, art.247 alin.(2), art.248 alin.(3)–(7), art.248¹ și 2482, art.252 alin.(2)–(4), art.257 și 258, art.260¹–261¹, art.264 alin.(2)–(6), art.264¹, art.275, art.278–280, art.282–286, art.289–289³, art.292, art.295 alin.(1)–(6), art.295¹ alin.(1) și (2), art.295² alin.(1)–(3), art.303–315, art.322 alin.(2)–(6), art.324–329, art.330², art.332–335¹, art.337–343, art.344 alin.(2), art.345, art.347, art.349, art.352 alin.(3), art.360, art.362¹ alin.(3), art.365 alin.(2) și (3), art.368 alin.(2), art.369 alin.(3), art.370 alin.(2) și (3), art.385–388;

Art.8. – Se absolvă de pedeapsa complementară, cu excepția privării de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate și a privării sau anulării dreptului de a conduce mijloace de transport, persoanele în privința cărora se aplică prevederile art.2–5 și art.7.

Art.9. – Persoanele condamnate pentru concurs de infracțiuni se amnistiază pentru fiecare infracțiune în parte, dacă vreuna dintre acestea întrunește condițiile prezentei legi.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

40. Recursurile examinate au fost declarate în termenul de 30 de zile de la pronunțarea deciziei motivate a instanței de apel, adică au fost depuse în termen.

41. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică „legalitatea hotărârii atacate” doar „în limitele invocate în recurs”. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs. De asemenea, ea nu permite instanței de recurs să verifice oportunitatea unei soluții judecătorești date de instanța de fond sau apel atât timp cât aceasta este legală. Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să recalifice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (deciziile CSJ nr. [1ra-1520/2023](#), § 56; [1ra-325/2024](#), § 25).

42. Dacă argumentele invocate în recurs sunt suficiente pentru admiterea recursului, în motivarea deciziei sale, Curtea Supremă de Justiție poate invoca argumente suplimentare, pentru a ușura înțelegerea hotărârii sale și a contribui la rolul său principal - asigurarea interpretării și aplicării uniforme a legislației în sistemul de justiție (deciziile nr. [1ra-560/2023](#), § 50; nr. [1ra-1815/2023](#), § 26). La fel, atunci când admite recursul, Curtea Supremă de Justiție de asemenea poate să nu fie de acord cu încadrarea juridică sugerată de recurent, atât în ceea ce privește temeiul de recurs (a se vedea deciziile CSJ nr. [1ra-1520/2023](#), § 56; [1ra-325/2024](#), § 25), cât și în ceea ce privește alte aspecte de procedură sau de drept material.

a) Temeiul de recurs

43. Recursul procurorului este depus în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, în vigoare până la 01 septembrie 2023. Temeiul prevăzut

de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, care se referea la calitatea motivării deciziei instanței de apel și la individualizarea pedepsei contrar prevederilor legale. *De facto*, procurorul susține că instanța de apel greșit a încadrat acțiunile lui Maia Leșan în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, care reglementează o formă mai ușoară a infracțiunii constatate de prima instanță, iar episoadele comise de inculpată, au fost calificate eronat ca infracțiuni separate, comise prin concurs, deși constituie o infracțiune unică prelungită. Procurorul contestă și decizia instanței de apel în partea aplicării greșite a amnistiei, care nu a fost stabilită pentru fiecare infracțiune în parte.

44. Art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală se referă la motivarea deciziei instanței de apel în ceea ce privește vinovăția. Criticele procurorului vizează preponderent încadrarea greșită a faptelor conform art. 190 alin. (2) Cod penal în loc de alin. (5), și, drept consecință, aplicarea amnistiei. Încadrarea faptei conform alin. (5) ar fi exclus aplicarea amnistiei (a se vedea para. 39). Prin urmare, recursul procurorului va fi examinat doar prin prisma temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, care se referea la încadrarea eronată a faptei.

45. Apărătoarea, la rândul său, nu a precizat temeiul de drept, însă din argumentele enunțate completul deduce că obiecțiile se referă la faptul că prima instanță și cea de apel nu și-au motivat suficient soluția de condamnare, iar instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul avocatei. Aceste motive se încadrează la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și vor fi examinate prin prisma acestui temei.

b) Temeinicia recursurilor

i) Recursul avocatei

46. Instanța de recurs constată că susținerile apărării privind inexistența vinovăției inculpatei au fost deja respinse, în mod clar și convingător, atât de prima instanță, cât și de instanța de apel (a se vedea para. 25 și 29–30). Ambele instanțe au reținut că probele administrate confirmă fără echivoc vinovăția condamnatei în comiterea escrocheriei. Toate argumentele esențiale invocate de apărare au fost analizate și motivate suficient. Motivarea instanțelor cu privire la admiterea acțiunii civile este temeinică și convingătoare, iar lipsa unor probe contrare sau a unor argumente obiective din partea recurentei exclude incidența art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

47. Cu referire la inadmisibilitatea proceselor-verbale de prezentare spre recunoaștere a persoanei după fotografie, instanțele ierarhic inferioare au reținut că, potrivit art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală (în redactarea anterioară modificărilor prin Legea nr. 245/2023), nulitatea relativă a actului putea fi invocată doar în cursul efectuării acțiunii sau la terminarea urmăririi penale. Apărarea nu a invocat asemenea obiecții, ci doar a solicitat scoaterea de sub urmărire penală pe motivul lipsei probelor, cerere respinsă de procuror. Inculpata și apărătorul nu au

ridicat această obiecție decât abia în dezbaterile din prima instanță, ceea ce exclude incidența nulității relative. Instanța de recurs nu găsește această argumentare nerezonabilă.

48. Recurenta invocă erori procesuale pretins comise de prima instanță prin admiterea declarațiilor părții vătămate Valentina Bolboceanu depuse la urmărirea penală, fără a indica modul concret în care acestea ar fi influențat soluția pronunțată. La 12 ianuarie 2021, prima instanță a admis demersul procurorului privind citirea declarațiilor părții vătămate Valentina Bolboceanu (vol. III, f.d. 93-94), motivat prin faptul că aceasta se afla pe teritoriul Federației Ruse, aspect confirmat prin convorbirea telefonică și prin actele de identitate prezentate, în calitate de cetățean al Ucrainei. Apărătorul nu a solicitat audierea directă a părții vătămate, limitându-se la o obiecție formală privind inadmisibilitatea acestor declarații, reiterată ulterior și în apel (vol. III, f.d. 90-92, 183-184, 194-195). De asemenea, în cursul urmăririi penale, partea vătămată a confirmat domiciliul său în regiunea Kirovograd, Ucraina (vol. I, f.d. 61). Totodată, la finalizarea urmăririi penale, apărarea nu a solicitat efectuarea unei confruntări, deși cunoștea conținutul declarațiilor părții vătămate și, totodată, inculpata își prezentase poziția prin declarații proprii (vol. II, f.d. 124, 130). Completul mai remarcă că în perioada respectivă, art. 369 din Codul de procedură penală nu stabilea posibilitatea audierii părții vătămate inclusiv prin intermediul videoconferinței, aceste modificări fiind introduse prin [Legea nr.245 din 31 iulie 2023](#), în vigoare din 22 august 2023 (Art.II, para.120 din lege). Instanța de recurs apreciază că aceste aspecte nu ridică îndoieli asupra corectitudinii sentinței și a probatoriului administrat, iar imposibilitatea audierii părții vătămate, a cărei poziție a fost confirmată de martori și susținută prin probe materiale incontestabile, nu poate afecta legalitatea și temeinicia hotărârii.

49. Instanța de recurs explică, referitor la obiecțiile apărării, că aceasta într-adevăr nu a avut posibilitatea de a participa la audierea părții vătămate Valentina Bolboceanu în prima instanță și în apel. Acest fapt nu contravine standardelor jurisprudenței CtEDO, întrucât imposibilitatea audierii martorului acuzării poate fi justificată prin motive obiective, atunci când absența este explicată convingător, iar declarațiile sale sunt coroborate cu alte probe administrate în cauză (a se vedea hot. CtEDO [Al-Khawaja și Tahery v. Marea Britanie](#), 2011, §§ 119-147). Dacă absența unui martor este justificată de motive întemeiate, instanța poate să țină seama de declarațiile făcute de acesta în etapa anterioară procesului, dacă acestea sunt coroborate cu alte elemente de probă (a se vedea hot. CtEDO [Mirilashvili v. Rusia](#), § 217).

50. Instanța de recurs precizează că, pe de o parte, martorul Grigore Burduja a confirmat primirea a 1.700 de dolari SUA de la partea vătămată, invocând însă o pretinsă datorie, fără a cunoaște discuțiile dintre inculpată și Valentina Bolboceanu. Aceste declarații confirmă existența transferurilor bănești, dar nu exclud vinovăția inculpatei. Pe de altă parte, din facturile anexate rezultă că la 17

aprilie 2014 și 03 mai 2014, Valentina Bolboceanu a transferat sumele de 1.300 și 700 de dolari SUA pe numele lui Aliona Leșan-Kristiansen, precum și suma de 400 de dolari SUA pe numele lui Grigore Burduja. Transferul banilor pe numele lui Aliona Leșan-Kristiansen demonstrează că scopul a fost achitarea serviciilor pentru pretinsa deplasare în Danemarca și nu restituirea unei pretinse datorii. Totodată, martorul Petru Catrinescu a confirmat versiunea acușării, că partea vătămată i-a remis inculpatei circa 400–500 de euro pentru a facilita plecarea la muncă în Danemarca, invocând existența unei rude și posibilitatea perfectării actelor, pretext reiterat și în alte episoade similare. El a confirmat și insistența ulterioară a inculpatei pentru remiterea unor sume suplimentare, precum și existența documentelor justificative ale acestor transferuri. Aceste circumstanțe probează existența faptei și vinovăția inculpatei independent de declarațiile părții vătămate Valentina Bolboceanu, care, deși relevante, nu au caracter decisiv în stabilirea vinovăției.

51. Mărturia lui Valentina Bolboceanu nu a fost în niciun fel decisivă pentru condamnarea inculpatei, chiar dacă sunt utile cauzei. Prin urmare, apărarea a fost mult mai puțin dezavantajată decât dacă ar fi fost cazul, iar argumentele acușării privind imposibilitatea aducerii părții vătămate în fața instanței sunt suficiente, deoarece aceasta nu a putut face imposibilul în acest sens și declarațiile lui Valentina Bolboceanu nu sunt decisive. Corespunzător, instanța de recurs, iterează că o condamnare se poate baza și pe probe indirecte care, coroborate între ele, confirmă cu certitudine vinovăția persoanei.

52. În aceste condiții, reieșind din constatările de mai sus, recursul avocatei este vădit neîntemeiat.

ii. Recursul procurorului

53. După cum rezultă din decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 100, instanța de judecată trebuie să ofere o motivare convingătoare pentru toate argumentele „care pot avea vreun efect asupra soluției”. De asemenea, motivarea instanței de judecată nu poate lăsa părțile într-o stare de confuzie datorită contradicțiilor esențiale din hotărâre, sau de ce anumite circumstanțe esențiale au fost lăsate fără examinare.

54. Instanța de recurs notează că ambele instanțe inferioare au reținut existența unei fapte unice, prelungite, săvârșite în perioada 2014–2015, prin care s-a cauzat un prejudiciu unic de 268.505 de lei. Totuși, spre deosebire de prima instanță, instanța de apel a reținut vinovăția condamnatei în comiterea a cinci episoade distincte de escrocherie. Drept urmare, ea a recalificat fapta lui Maia Leșan de la alin. (5) la alin. (2) al art. 190 Cod penal.

55. Instanța de recurs reține că, până la soluția instanței de apel, niciuna dintre părți nu a contestat calificarea faptelor ca infracțiune prelungită. Apărarea a invocat doar lipsa vinovăției. Deși a confirmat existența faptelor și comiterea lor de către inculpata Leșan Maia, spre deosebire de prima instanță, instanța de apel

nu a motivat în niciun fel de ce a conchis că nu suntem în prezența unei intenții unice, element definitoriu al infracțiunii prelungite.

56. Completul este de acord cu poziția procurorului că instanța de apel nu a motivat convingător de ce a conchis că Maia Leșan a comis cinci infracțiuni distincte, fără o intenție comună. Deși la începutul motivării sale, Curtea de Apel ajunge la concluzia că a fost comisă o infracțiune prelungită, în partea individualizării pedepsei instanța de apel a motivat că au fost comise cinci infracțiuni distincte de escrocherie.

57. Instanța de recurs subliniază că intenția unică rezultă din intervalul temporal al faptelor și din circumstanțele obiective ale comiterii acestora. Existența mai multor victime și distanța în timp între episoade nu pot prin ele însele sugera intenții distincte la fiecare episod în parte. Maniera similară de operare, diseminarea informațiilor înșelătoare prin intermediul rețelelor sociale, către un cerc neidentificat de persoane, de asemenea sugerează existența intenției unice. Încadrarea unică a tuturor episoadelor este justificată, deoarece inculpata a manifestat, de la primul până la ultimul episod, intenția de a comite mai multe acțiuni infracționale identice, cu un singur scop, de a obține un beneficiu cât mai mare. Ea a utilizat aceleași manopere frauduloase – promisiunea angajării în Danemarca și primirea banilor sub pretextul perfectării actelor. Fapta împotriva Valentinei Bolboceanu a fost săvârșită în februarie – mai 2014, iar cele împotriva Elenei Munteanu, Angelei Vlas, Mariane Ciobanu și Alionei Pleșca, în iunie–august 2015. Aceste împrejurări sunt confirmate de probe și au fost ignorate de instanța de apel. Intenția unică rezultă și din condamnarea lui Maia Leșan într-o altă cauză penală, pentru alte câteva episoade de escrocherie comise prin metode similare, în perioada iulie–decembrie 2015, în raport cu alte victime (a se vedea para. 23). Prin urmare, în această parte, decizia instanței de apel este vădit eronată, iar soluția primei instanțe este corectă.

58. Prin [Legea](#) nr.207 din 29 iulie 2016, în vigoare de la 07 noiembrie 2016, s-a modificat valoarea proporțiilor deosebit de mari a bunurilor sustrase. Pentru a fi în proporții deosebit de mari, prejudiciul material trebuie să fie de cel puțin 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Modificările operate reprezintă o lege penală mai blândă, în condițiile în care până la modificări, pragul minim era de 5.000 de unități convenționale. Aceasta are efect retroactiv.

59. În anul 2015, când s-a sfârșit fapta infracțională, salariul mediu lunar prognozat pe economie era de 4.500 de lei. Prin urmare, orice escrocherie comisă în anul 2015 ce a cauzat un prejudiciu mai mare de 180.000 de lei a cauzat prejudicii în proporții deosebit de mari. Prejudiciul material cauzat de condamnată este de 268.505 de lei. Prin urmare, fapta sa urma a fi încadrată conform art. 190 alin. (5) Cod penal. Această infracțiune nu cade sub incidența amnistiei introduse prin Legea 243/2021.

60. Din motivele de mai sus, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) și 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul avocatei Ina Pucas;

Admite recursul declarat de către procurorul Octavian Bodareu, casează decizia Curții de Apel Bălți din 27 septembrie 2022 și menține sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești, din 09 aprilie 2021.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stella Bleșceaga

Judecători

Ghenadie Eremciuc

Alexandru Negru